

[Lennart Larson.]

vores verden, og jeg vil da give hr. Gert Petersen ret i, at man kunne nok have ønsket, at man var kommet endnu længere, at man havde været endnu tidligere på færde for at få dette kortlagt. Danmark er for øjeblikket vel det sidste land i Europa, der ikke er kommet længere på dette område. Hvis man går sydpå, så vil man kunne se det stærkt konservative Frankrig være inde i en løsning af en række af disse problemer, jeg peger på her. Eller man kan gå til Vesttyskland, som er en mellemøsning, eller man kan gå til Polen, som er et rent kommunistisk land, eller man kan gå til Sverige, som i det nordiske samarbejde er det land, der er kommet allerlængst. Sverige er for øjeblikket i gang med at undersøge en plan, der måske alene i varmesektoren skal dreje sig om 18½ mia svenske kr.s investering.

Når man nu skal tale partipolitik også, så vil jeg sige, at det er venstres opfattelse — og det blev bekræftet her i weekenden — at vi vil have frihed, og vi vil have fællesskab. Vi bekender os til det fællesskab, vi har i vores samfund. Det er altså vores holdning. Men der er ikke tale om en politisk holdning her, der er tale om, at man skal have undersøgt det, og det siger jeg tak for at man vil, for her må ikke ske nogen fejlinvesteringer ud fra politiske ønsketænkninger.

Der er flere, der har talt om varmeplan, det gjorde ministeren, og det gjorde hr. Honoré, som i øvrigt også har arbejdet med dette forslag, ved jeg, på Europaplan. Det er jo sådan, at nogle varmeområder enten skal dækkes med naturgas eller skal dækkes f. eks. med kraftvarme, ikke ved begge dele, og så skal man have undersøgt: hvordan gør man det bedst muligt? Jeg er enig med ministeren i, at dette forslag for så vidt ikke tager sigte på at løse trafikproblemerne og energien dér, men jeg vil gerne pege på, at 75 pct. af vores samlede energiforbrug hviler på varme og kraft, og det er disse 75 pct., vi skal tage stilling til, om man skal bruge naturgas, eller man eventuelt skulle sælge sin naturgas og få dobbelt så meget billig olie hjem, for vi skal også tænke på, når vi skal løse dette problem senere, at vi er nødt til at få vores konkurrenceevne bragt i orden. Min tid er udløbet, men jeg siger tak og håber på et meget positivt udvalgsarbejde,

idet samtlige folketingets partier med regeringen i spidsen er villige til at se nærmere på forslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Erlendsson):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til det energipolitiske udvalg. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov. (Forbrydelser mod kønssædeligheden) [af Ebba Strange m. fl.].

(Lovforslag nr. 121. Fremsat 11/12 75).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Justitsministeren (Orla Møller):

Det lovforslag, som medlemmer af socialistisk folkeparti har fremsat til ændring af straffeloven, tager sigte på at gennemføre samme aldersgrænse for homoseksuelle og for heteroseksuelle forhold. En sådan ligestilling har været drøftet adskillige gange i de sidste år her i folketinget og sidst på grundlag af et forslag fra partiet retsforbundet, som helt svarede til det forslag, som skal behandles her i dag.

Socialdemokratiske justitsministre har to gange tidligere, nemlig i februar og november 1973, fremsat forslag om indførelse af en fælles aldersgrænse for lovligheden af homoseksuelle og heteroseksuelle forhold, og min indstilling ligger på linje med mine forgængeres.

Siden de to regeringsforslag fra 1973 var fremme, har straffelovrådet afgivet en udtalelse om den seksuelle lavalder. Jeg skal ikke her gå i enkeltheder med denne udtalelse fra straffelovrådet — den vil blive sendt til retsudvalget under behandlingen — men jeg skal dog nævne, at udtalelsen understreger, at principielle hensyn taler stærkt for at ligestille de heteroseksuelle og